

Postanowienie z dnia 14 lutego 2005 r.

I UZ 47/04

W sprawie o zasądzenie zaległych świadczeń z tytułu dodatku kombatanckiego i ryczału energetycznego wartość przedmiotu sporu stanowi żądana kwota (art. 19 § 1 k.p.c.).

Przewodniczący SSN Józef Iwulski, Sędziowie SN: Maria Tyszel, Jerzy Kwaśniewski (sprawozdawca)

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 14 lutego 2005 r. sprawy z wniosku Mieczysławy K. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w O. o dodatek kombatancki i ryczałt energetyczny od 1 lipca 1993 r., na skutek zażalenia wnioskodawczynie na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 4 sierpnia 2004 r. [...]

u c h y l i ł zaskarżone postanowienie.

U z a s a d n i e n i e

Postanowieniem z dnia 4 sierpnia 2004 r. Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku odrzucił kasację wnioskodawczynie Mieczysławy K. od wyroku tego Sądu z dnia 27 maja 2004 r., oddalającego apelację wnioskodawczynie od wyroku Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Olsztynie z dnia 28 stycznia 2004 r.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Apelacyjny stwierdził, że kasacja jest niedopuszczalna, gdyż wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż dziesięć tysięcy złotych, a sprawa nie należy do kategorii spraw, w których zgodnie z art. 392 k.p.c. kasacja przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia (sprawy o przyznanie lub wstrzymanie emerytury lub renty oraz objęcia obowiązkiem ubezpieczenia społecznego). W kasacji określono wartość zaskarżenia nieprawidłowo w kwocie 14.598,48 zł przez zsumowanie wartości dochodzonego w sprawie dodatku kombatanckiego i ryczału energetycznego za okres od 1 lipca 1993 r. do 30 czerwca 2003

r. (pomniejszonej o kwotę otrzymanego dodatku pieniężnego z tytułu pracy przymusowej w III Rzeszy). Zdaniem Sądu Apelacyjnego, należy zsumować wartość tych świadczeń tylko za jeden rok przez zastosowanie reguły przewidzianej dla świadczeń powtarzających się (art. 22 k.p.c.). Tak ustalona wartość przedmiotu zaskarżenia nie przekracza kwoty dziesięciu tysięcy złotych.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniósł pełnomocnik wnioskodawczynie domagając się jego uchylenia. Zarzucił naruszenie art. 392¹ k.p.c. Według skarżącego kasacja jest dopuszczalna bez względu na wartość przedmiotu zaskarżenia, gdyż sprawa dotyczy zasadności podstaw wypłaty świadczeń. Ale gdyby nawet brać pod uwagę wartość zaskarżenia, to - ze względu na spór co do zaległych świadczeń - wartością tą jest całkowita wartość „przysługujących roszczeń”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 392¹ k.p.c., niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia, kasacja w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, przysługuje w sprawach o przyznanie i o wstrzymanie emerytury lub renty oraz o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego. Rozpatrywana sprawa nie należy do żadnej z powyżej wymienionych kategorii spraw. W tym zakresie stanowisko zaskarżonego postanowienia jest zatem trafne.

Słuszny natomiast okazał się zarzut błędnego wyliczenia przez Sąd wartości przedmiotu zaskarżenia na skutek bezpodstawnego zastosowania art. 22 k.p.c. W rozpatrywanej sprawie idzie wyłącznie o świadczenia zaległe, gdyż prawo do tych świadczeń (dodatku kombatanckiego i ryczałtu energetycznego) zostało wnioskodawczynie przyznane decyzją organu rentowego z 16 stycznia 1979 r., a następnie potwierdzone decyzją z dnia 29 lipca 2003 r. Sporne są natomiast wyłącznie zaległe świadczenia za okres od 1 lipca 1993 r. do 30 czerwca 2003 r. dotyczący wstrzymania wypłaty tych świadczeń. Tak więc przedmiotem sprawy i przedmiotem zaskarżenia kasacją są wyłącznie świadczenia wymagalne już w chwili rozpoczęcia sprawy wynikającej z odwołania wnioskodawczynie z dnia 18 listopada 2003 r. Wartość tych wymagalnych świadczeń stanowi wartość przedmiotu sporu i wartość zaskarżenia kasacją (por. art. 19 § 1 k.p.c.). Nie było natomiast zasadne zastosowanie art. 22 k.p.c. dotyczącego spraw „o prawo do świadczeń powtarzających się”.

Z powyższych przyczyn odrzucenie kasacji zaskarżonym postanowieniem okazało się bezpodstawne i należało uwzględnić wniosek zażalenia o jego uchylenie (art. 393¹⁸ § 3 k.p.c. i art. 386 § 4 k.p.c. odpowiednio zastosowany).

=====